

“NOVICE”

Bulletin

Leto XXI, št. 90
April 2001

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE !!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
enako do RIMA, FRANKFURTA

Zelo dobre ekonomske prilike za obisk lepe
Slovenije in vseh strani sveta...

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Lisens No: 30218

Eric Ivan GREGORICH
DONVALE TRAVEL SERVICE
1042/1044 DONCASTER ROAD,
EAST DONCASTER, VIC., 3109
TEL: 9842 5666

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952
dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

Dr. Vilim Kinkela

B.D.Sc. (Melb.)

Dental Surgeon

250 Canterbury Road, Forest Hill, 3131
Telephone: 9878 3233

676 Centre Road, East Bentleigh, 3165
Telephone: 9570 3128

Dnevno sveža jajca
lahko dobite pri
vašem rojaku....

ALMA AUGUSTIN POSTREGNA
LOT 1, CHAPEL ROAD.,
KEYSBOROUGH
Ph: 9798 2853

Slovensko Društvo "Planica" Springvale, Inc.
11 Soden Road, Bangholme 3175

(03) 9772 6235

Odgovorni urednik: Meta Lenarčič,
Uredniški odbor: Lucija Srnec, Yanja Sekulj

Vše prispevke pošljite na poštni naslov društva. Za podpisane članke odgovarja pisec sam.

SKRITA BOLEČINA

Skrbi v smehlaj
si mati skrije;
z obraza žarek
poln ljubezni sije.
Dobrota njena,
le za nas ji klije —
nevidno bolečino
ji zakrije.

Nič težjega in bolj bolečega ni
kot je materina solza,
in nihče ni srečnejši kot mati,
kadar se ji od sreče zarosi oko.

Ivan Knapik

VAŠ OBJEM

Mati,
še enkrat
podam vam roko,
preden odidem
v tujo zemljo.
Še enkrat želim
v vaš topli objem,
da v srcu ponesem
vašo besedo,
tja daleč
čez morja
k vašim ljudem.

*Happy
'
Mother's Day*

POZDRAVLJENI CLANI SLOVENSKEGA DRUŠTVA PLANICA

Dobil sem nalogo, naj zopet nekaj napišem za naše glasilo "Novice". Najprvo vsem skupaj prav lep pozdrav! Upam, da ste se oddahnili in imeli prijetne počitnice med božičnimi in novoletnimi prazniki. Tako je tudi prav.

9. decembra smo praznovali in pričakali na našem društvu **Sv. Miklavža**. Letos je bilo še posebno veselo, saj je bilo veliko mladih družin. S seboj so pripeljali svoje malčke. Ob pogledu na nasmejane obraze je bil v hipu poplačan trud in delo, katerega še nekako držimo kot tradicijo. Ob spremljavi ansambla "Simplicity" se niso zabavali samo mladi, zabavali smo se vsi prisotni, kar nas ni bilo malo. Zabava je trajala vse do zgodnjih jutranjih ur.

Na dan Sv. Štefana nismo imeli pripravljenega popoldneva z ansamblom, to pa zato ne, ker smo se zbrali v jedilnici, pokramljali s svojimi prijatelji, po domače zapeli nekaj domačih, skratka bili veseli v svoji družbi. **Silvestrovanje** smo kot ponavadi praznovali po naši stari navadi. Tudi tokrat je bilo zelo veselo, saj je bila dvorana do zadnjega kotička zasedena, zabaval pa nas je ansambel "Kristal".

Tudi pevci kvarteta "Zvon", so nam zapeli nekaj pristnih domačih pesmi. Večer je bil poln novoletnega pričakovanja, veselja, petja. Ob udarcu polnoči, smo si drug drugemu stisnili roko, voščili novo leto, leto polno pričakovanj, začetka življenja v pravo **Novo tisočletje 2001!**

Vsem, ki ste morali delati tisti večer, ženskam v kuhinji, moškim za barom in še vsem ostalim, ki ste skrbeli, da je bil večer tako uspešen, **HVALA VAM!**

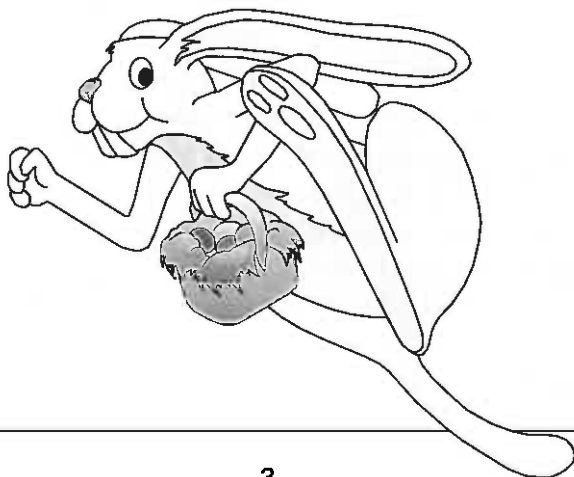
V mesecu januarju je skoraj vedno na Planici mesec počitka. Te besede držijo samo do sredine meseca! Zadnji vikend pa smo že imeli organizirano balinanje za "**Planica Cup**". Sodelovala so tudi druga društva tako, da je bilo zopet zelo veselo. Hvala S. Mohorovičiču in M. Cimermanu, ki letos skrbita za balinarsko sekcijo. Hvala tudi našim materam, ki znajo vedno tako dobro pripraviti in poskrbeti za naše želodce.

Verjetno je ze Stanko kaj napisal o naših gostih - slovenskih balinarjih. Rad bi smo na kratko omenil, da smo jih lepo sprejeli, pogostili in nazadnje pa smo se se vsi skupaj dobro imeli, saj je bil istočasno na Planici tudi pustni karneval. Posebna atrakcija tega večera so bile maškare, skupaj z zvončarji-Kastavci, smo se vsi do dobra nasmejali in še naplesali. Hvala balinarski sekciji, ki so goste postregli s tako ukusnim kosilom in tudi lovski družini, ki je ta večer prevzela kuhinjo in bar, saj smo imeli polno dvorano ljudi in polne roke dela. Kar se pa tiče samih balinarjev, sem pa prepričan, da ne bodo te pustne veselice kar tako kmalu pozabili. V nedeljo 25. februarja je lovška družina organizirala piknik v naravi. Bil je zelo prijeten dan, vesel dan, saj je prvič v takem primeru igralo kar sedem harmonikašev in dva kitarista, pa trobentač in veliko število pevcev se je drlo na ves glas, saj se je njihov zvok razlegal po vsej dolini. Hvala lovski družini za tako prijetno popoldne. Predno pa končam z današnjim poročanjem, naj vas vse skupaj že tudi povabim na **“Materinsko proslavo”**, ki bo v nedeljo 29. aprila, **“Materinski ples”** pa nato 5. maja in se na **–Lovsko večerjo**, ki bo v soboto 16. junija.

Vsem skupaj pa vesele Velikonočne praznike in se vidimo na Velikonočni ponedeljek.

Nasvidenje na Planici, saj nam je vsem čedalje bolj pri srcu.

Predsednik, Lojze Kovacic

Sveti Miklavž na Planici

Vsa leta obstoja našega društva nas na 5. decembra vedno obišče Sv. Miklavž, -zakaj? Ker on vse ve! Ve, da so ljudje na Planici zelo pridni, najsibo to od prve do zadnje, od najstarejše do najmlajše osebe. Res je tako! Saj pravijo vsi, ki nas obiščejo: največji, najčistejši je ta klub in v njem najprijetnejši ljudje in odlične kuharice. Hvala!

Torej, pogledjmo in spomnimo se nazaj na miklavžev dan. Veliko otrok se je zbralo, saj so vedeli, da bodo dobili darila od Sv. Miklavža, ker so pač bili pridni. Sv. Miklavž je prispel v dvorano v spremstvu angelčkov in tudi dva parkeljna sta se pridružila, kajti le ti varujejo nebeško poslanstvo. Vse je Sv. Miklavž lepo pozdravil in s svojim spremstvom zaplesal. Tako lepo je bilo in privlačno, da so se jim pridružili vsi ostali otroci in še starejše je pritegnilo.

Prisël je čas daril. Ob koncu so dobili učenci slovenske šole zakusko, ker so v tem času obhajali zaključek šolskega leta. Tudi Lidija Lapuh se je poslovila od nas za nekaj časa za odhod v Slovenijo-domovino njenih staršev.

Ko je nebeška skupina odšla, smo se začeli zabavati, saj je ta miklavžev god dan veselja za vse, tudi tiste, ki se počutijo mlade. Ob veseli glasbi se je rajanje odraslih nadaljevalo do zgodnjih jutranjih ur.

Lucija Srnec

SOLA

Pouk slovenskega jezika na Planici, se je že tudi pričel. Še imamo prostora za več učencev. Tudi klopi za odrasle še čakajo. Ob odsotnosti Lidije Lapuh jo nadomešča ga. Lucija Srnec, dolgoletna učiteljica in kulturna delavka. Pridite v šolo – saj je rečeno: "Več znas, več veljaš!"

Vabi Lucija

STEFOVANJE

Štefovanje imamo na Planici že tradicionalni praznik, ko se zadnjič zberemo pred praznikom rojstva našega Zveličarja.

Na ta dan se nas zbere lepo število članov in prijateljev. Nekateri si nabavijo tudi vstopnice za Silvestrovo, zadnji dan v letu, ker se na Planici zabavamo čisto po domače. Za kratek čas naši pevci in pevke zapojejo lepe stare pesmi, katere vzbujajo spomine prejšnjih let. Tako se po domače veselimo že mnogo let in upajmo, da se bomo veselili tako še naprej.

Lucija Srnec

VOŠČILO ZA PRAZNIKE

Ivan Lapuh

Naj božič letos bo vesel-
potice, šunke boš imel,
žeje ne boš ti trpel,
saj Štefan zate bo skrbel.

Za novo leto-srečno vsem!
En stisk roke in še objem,
naj Bog ti zdravja da pri tem-
te želje moje ti povem!

Gospod Vinko Ljubec ima muzej starega
kmeckega orodja in tudi sam izdeluje
drobne spominke v Sloveniji na naslovu
A-4-DRAGOVIC, JURSENCI. Vabi
vsakega Slovenca na obisk njegovega
muzeja, kadar bodo obiskali domovino.

DRAGI PRIJATELJI PLANICE

Po kratkem oddihu, -božičnih in novoletnih praznikov, se je balinarska torba zopet napolnila z različnimi novicami.

Že kar nekaj časa nase balinanje ni preveč uspešno. Kar prepogostokrat se nam prva, druga ali tretja mesta izmikajo izpod rok. Ne moremo poštudirati zakaj? Sicer pa kot sam šport, nam balinarjem to ne beli glave.. Vsi smo med seboj prijatelji in veseli kadar pridemo skupaj in tako preživimo marsikateri petek ali nedeljo v prijetni družbi.

Prvo zvezno balinanje smo imeli na Planici 17. decembra. Naše ekipe so tri igre dobile, pet pa zgubile. Kakor vidite ni bilo preveč uspešno. Za Planica Cup so igrale mešane trojke – dve moški in ena ženska trojka. Že takoj zjutraj smo zvedeli, da klub Istra ne namerava poslati nobenega igralca, smo morali mi takoj dodati še naslednje igralce, da smo tekmovali z osmimi trojkami. Planičarji smo si priborili četrto mesto, Cup pa je odšel še za eno leto na Jadran.

V petek 9. februarja smo na letališču Tullamarine pričakali 26 balinarjev iz Slovenije. Po kratkem sprejemu na samem letališču, smo se že odpeljali na SPSK Jadran, kjer so nas vse skupaj pričakali z odlično zakusko. Šele tam smo se medseboj malo bolj spoznali in zatem odpeljali vsak svojega gosta-balinarja na svoje domove.

Že takoj naslednji dan 10. februarja so prišli na obisk na Planico. Po skupnem kosilu smo se tudi v naših prostorih vsi skupaj malo bolj spoznali, jim v ta namen podarili majhen in simboličen spominček, nato pa smo vsi skupaj odšli na balinišča, kjer smo

odigrali nekaj prijateljskih iger. Še isti večer pa je bil na Planici tudi –Pustni večer kjer je bilo smeha, zabave in mašker za vse dovolj. Mislim, da takega večera ne bodo kar kmalu pozabili, še posebno ne naši gostje iz Slovenije.

V nedeljo 11. februarja smo bili vsi balinarji iz Planice povabljeni na SPSKJadran. Na ta dan so Jadrancani sprejeli goste balinarje in jih obdarili, kot vsa ostala društva, nato pa smo se vsi skupaj odpravili na prijateljsko srečanje v balinanju.

V sredo 14. februarja smo se vsa društva v Melbournu skupaj z gosti balinarji srečali na pikniku v naravi in to pri Sugarloaf Reservoir. Bilo je čudovito, -lepo vreme, ukusno pripravljen BBQ, vesela družba, celo igra –zbijanje kože- je bila v veliko veselje vsem navzočim. Zvok harmonike s pomočjo navdušenih pevcev se je razlegala po vsej dolini. Tudi ta dan se je zapisal v eno lepo doživetje v avstralski naravi.

V petek 16. februarja je bilo balinarsko srečanje na Klubu Istra, drugi dan pa so se igrali v Geelongu. Zadnje srečanje in slovo pa je bilo 18. februarja v SDMelbourne. 20. februarja, to je bilo na torek pa smo pospremili nase goste balinarje nazaj na letališče, saj jim je rok bivanja med nami v Australiji potekeal. Bili so vsi zelo veseli in presrečni ob sprejemu in gostitvi njihovega bivanja med nami, vsaj večina od njih kaj takega niti pričakovali ali prvič v življenju tudi kaj takega doživeli.

Naj iskoristim to priliko in se zahvalim družinam –Planičarjem, za gostoljubnost, ki so jo izkazali v času njihovega bivanja med nami in to so družine: Franetič, Abram, Lenarčič, Šestan in Jože Varglien. Hvala Vam za vse. Istočasno se zahvaljujem tudi našim kuharicam, ki so tudi tako pridno kuhale in stregle ne samo gostom, temveč vsem, ki so bili v tem času na Planici.

V nedeljo 4. marca smo imeli v Geelongu zvezno balinje. Ves dan smo se trudili in končni rezultati pa so pokazali, da smo štiri igre dobili, pet pa zgubili. Zopet ni bilo najboljših, pa drugič več sreče.

V nedeljo 11. marca smo se spet srečali na Učki, za Učka Cup. Tudi tokrat nismo imeli sreče, saj smo od devetih iger dobili samo tri.

Vesele Velikonočne praznike vsem Planičarjem,

Referenta: Stanko Mohorovičič in Matija Cimerman

Pustovanje na Planici

Kot vsako leto smo tudi letos praznovali "Pusta" kot je treba. Že pred samim dogodkom se nam je obetalo veliko slavlje, saj smo imeli v gostih ne samo domače balinarje, temveč smo častili še vso balinarsko družbo iz Slovenije. Dvorana je bila do zadnjega kotička zasedena.

Največja atrakcija tistega večera so bile "maškare", saj so nam "Zvončarji" pokazali kako se naredi vesel večer. Poleg njih je bilo še lepo število smešnih mask tako, da je bil večer res nekaj posebnega. Med temi maškami so bili se celo naši gostje. Bilo je veliko smeha, Celo nagradili so najboljše. Muzika, ples in maske ter vonj po pristni domači hrani, ki je prihajal iz kuhinje je recept za naslednje leto. M.L.

LOVCI IN RIBIČI PLANICE

Tudi mene so pocukali za rokav, čes, nekaj bo treba napisati za Novice in to čim prej. Takoj sem se vsedel za mizo in že pisem.

Lovska družina na Planici še vedno deluje kakor najbolje more. Iz tedna v teden se zbiramo največkrat ob petkih zvečer tako, da vidimo, če smo še vsi pri življenju. Časi se zelo hitro spreminjajo, spreminjamo se tudi mi. Zato je kar lepo, da se vsaj enkrat na teden vidimo in skupaj uživamo še teh nekaj let, kar jih imamo pred seboj.

Za zaključek leta smo skupaj z balinarji pripravili BBQ, kar na Planici.

Imamo čudovit prostor, ravno primeren za tako prireditve. Tako gostitev, ki je samo za člane, delamo že kar nekaj let. Vsem je vseč, saj je to kot končni zaključek celoletnega dela za vse člane Planice.

Meseca februarja smo imeli obisk balinarjev iz Slovenije tudi v našem društvu. Skupaj z balinarji smo pomagali pri pustni zabavi, sicer bi sami odborniki komaj zmogli pri tako ogromnem in zahtevnem delu.

Naj izkoristim to priliko in se v imenu lovske in ribiške družine zahvalim vsem, ki ste pomagale v kuhinji in moškim za barom.

V letošnjem čudovitem vremenu, koncem februarja smo organizirali piknik v Duffy Parku pri Cardinia Rezervarju. Nabralo se je kar lepo število turistov. Za kosilo smo pripravili ukusni BBQ, z zeljnato solato pecivom in še kaj! Vsega je bilo dovolj. Veste kaj pa je bilo še najbolj veselo? Na ta piknik je prišlo kar sedem harmonikasev, dva kitarista, trobentač in pevcev? Prepevali so tako veselo, da se je slišalo daleč na okoli. Še plesali smo, saj lukenj še videli nismo, tako hitro smo morali plesati, kakor hitro so nam igrali! Enkratno! Hvala muzikantje, drugič ste zopet povabljeni!

Zahvaljujem se Stanku za nabavo mesa, Janezu in Jožetu za prodajo listkov za hrano in pijačo, Petru in Karlu za peko BBQ-ja, ženskam pa za pomoč pri postrežbi. Vsi skupaj pa smo zopet dokazali, da v slogi je moc in tako naj tudi velja za v bodoče.

Letošnja sezona na race se je letos odprla v soboto 17. marca zjutraj. Že tradicionalno se je tudi tokrat devet lovcev odločilo in odrinilo proti izbranemu prostor blizu jezera. Vreme jim ni bilo naklonjeno. Pihal je močan veter, vmes pa je še deževalo. Med vsemi temi neprilikami se je zgodil tudi čudež!. Odstrelili so nekaj, komaj toliko, da so videli, če so bile prave ali ne. Tudi tokrat so se vsi srečno vrnili nazaj domov ženam v objem, saj doma je pa še najlepše.!

Do drugič, vas lepo pozdravlja, lovski starešina,

Fred Toplak

Vilma Varglien

May 27th, 1934 - November 30th, 2000

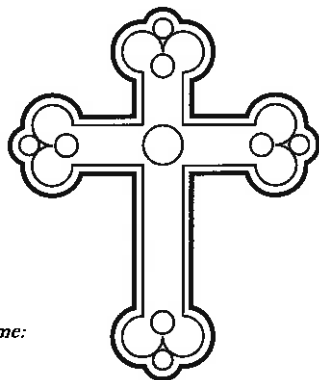
*Gospod je moj pastir,
nič mi ne manjka
Na zelenih pašnikih mi daje ležišče;
k vodam počitka me vodi.
Mojo dušo poživlja;
vodi me po pravih poteh
zaradi svojega imena.
Četudi bi hodil po temni dolini,
se ne bom bal hudega, ker si ti z menoj,
tvoja palica in tvoja gorjača
sta mi v tolažbo.*

*Pred mano pogrinjaš mizo
vpričo mojih nasprotnikov;
z oljem mi maziliš glavo,
moja čaša je polna.
Lc dobrota in milost me bosta spremljala
vse dni mojega življenja
in prebival bom v hiši Gospodovi
vsa leta brez konca.*

Psalms 23

*The Lord is my shepherd:
therefore can I lack nothing.
He shall feed me in a green pasture:
and lead me forth beside the waters of comfort.
Yea, though I walk through the valley of the shadow of death,
I will fear no evil:
for thou art with me;
thy rod and thy staff comfort me.
Thou shalt prepare a table before me against them that trouble me:
thou hast anointed my head with oil,
and my cup shall be full.
But thy loving-kindness and mercy shall follow me all the days of my life:
and I will dwell in the house of the Lord for ever*

Psalms 23, v.1 & 4.

We Remember

On the 30 November, 2000 Vilma Varglien lost her courageous battle with cancer.

Vilma was much loved by her family and friends and she certainly reciprocated her love to them.

Vilma possessed a sense of loyalty that stayed with her to the very end and this was reflected in some of the things that she wanted for her 'final journey'.

Vilma's loyalty and devotion were no less pronounced when it came to her "second home" Planica. So much so that, the ladies of Planica were honoured to be asked by her to sing, as were "Zvon", at her Requiem Mass.

Vilma will be sadly missed by all her friends and "other family" at Planica but she will forever stay in the hearts and memory of all those who knew her.

Vilma will be remembered for her inspiration and hard work, as one of the earlier members at Planica.

On behalf of the Committee and members of Planica, our sincerest condolences are extended to Joze, Sonja and Tanja.

Moji pokojni prijateljici Vilmi

Vse prezgodaj si odšla od nas, moja draga prijateljica. Žalosten dan je bil 30. november 2000, ko te je Bog poklical k sebi. Vdano si prenašala tvojo bolezen, z lučjo upanja, da boš med nami še nekaj časa. Rada si imela prijatelje, ki smo te obiskovali in te tolažili. Z nasmejanim obrazom si nas vabila in prosila, naj te ne zapustimo v bolezni. Dokler si imela kapljo moči v sebi, si se nasmejala.

Ob mojem zadnjem obisku v bolnici, si bila utrujena, trpela sem za tebe. Šla si v kopalnico in ko si se sveža vrnila na posteljo si rekla: "Sedaj sem zopet dobra za obiske"! Ne bom pozabila teh besed, draga pokojna prijateljica. Prav taka si bila vseskozi tvojega življenja. Vedno si bila

prijazna, potrpežljiva in neutrujena delavka. Nestetokrat smo bili gostje tvojega doma, ki si ga tako ljubila in bila ponosna nanj.

V mladih letih nam je bilo lepo! Hodili smo skupaj na zabave, na piknike, na morje na počitnice.

V mojem srcu je polno lepih spominov. Zabeleženi so tudi v slikah in videokasetah. Obsegajo obdobje štiridesetih let. Žalostna sem po tebi, pogrešam zaupnih pogovorov ob skodelici kave, festivalov rož, in drugih takih morda malih stvari, ki so nama pomenili dosti in veliko. Čujem tvoj glas, tvojo šaljivo naravo.

Vse je minilo in sedaj počivaj v miru božjem in lahka naj ti bo avstralska zemlja.

Nasvidenje pokojna prijateljica,

Zora Gec

Ob izgubi žene in matere Vilme
se vam vsi toplo zahvaljujemo
za izrečeno sožalje, tolažbo in
pomoč v teh najtežjih trenutkih
ki ste jih delili z nami.

We would like to thank you for the comfort and kind
words of sympathy which you gave us following
the loss of our beloved wife and mother, Vilma.

Jože, Sonja and Tanja

To mourn too long
for those we love
is self indulgent -
but to honour their memory
with a promise
to live a little better
for having known them,
gives purpose to their life -
and some reason
for their death.....

Nan Witcomb.

PEPIJEVA ŽIVLJENSKA POT

Pepi Bonini je bil drugi otrok v drugem zakonu Antonia Bonini in Angeline Namor. Rojen je bil 1. maja 1913 leta v vasi Liessa di grimacco provinci Udine v Italiji. Imel je sestro Romildo, polsestro Marijo in polbrata Antonia. Družina Bonini se je ukvarjala s splošno trgovino in z prodajo vina. Prva svetovna vojna je izbruhnila, ko je imel Pepi dve leti. Dolina kjer je bil dom družine Bonini se je napolnila z vojaki in konji. Malemu Pepiju so se konji tako priljubili, da je vse bolj vzljubil to žival. Rad je opazoval vojake pri kovaškem delu.

Leta 1917 je družina morala zapustiti svoj dom in se pridružiti beguncem. Odšli so daleč, južno od Rima. Pepijev oče je moral v vojsko kjer je kmalu dobil živčni zlom. Po osemnjestih mesecih se je družina vrnila na svoj dom, kjer so našli le ostanke zidov svoje hiše. To je bil težak začetek spet vse z nova, še posebno, ker se jim je rodila še ena sestra Jole in tudi oče je v tem času umrl. Pri sedemnajstih letih starosti se je Pepi počutil doma neveselega in je odšel v kraj Chepletiskis. Tam se je izučil za kovača, kar je bilo v njegovi krvi. Ta poklic je obdržal celo njegovo življenje. Ko je bil enaindvajset je moral k vojakom kot "Alpino". Kmalu se je odločil, da se poroči s svojo sošolko Almo, ki sta se poznala že od šestega leta starosti. Septembra 1935 sta se poročila. Pepi je bil star 22 let, Alma pa 21 let. V naslednjih nekaj letih sta dobila dve hčerki; Liliano in Mariso.

Poslan je bil kot vojak v Albanijo. Prišel je domov in leta 1940 odšel v Nemčijo, kjer je zbolel za malarijo. Ko je ozdravel se je vrnil domov in že je moral v vojno v Grčijo. Dobil je dovoljenje za odpust in se peš podal skozi Albanijo in Jugoslavijo domov. Kmalu za tem se je rodila tretja hčerka Adreina. Dve leti pozneje jim je umrla druga hčerka Marisa, stara komaj sedem let. Leta 1946 se je zaposlil in življenje je postalo nekoliko prijaznejše. V Francijo je odšel le za nekaj mesecev. Vrnil se je na svoje delo in se usposobil še za razna druga dela. Z ženo sta sama z rokami zgradila svoj dom. Po enem letu mu je zbolela žena in morala je v bolnico, kjer je istočasno bila tudi njegova mama. Mama mu je umrla 9. marca 1972 leta. Ženi so zdravniki dali tri dni življenja, vendar je začela okrevati, ko sta prispeli hčerki; Liliana iz Avstralije in Adreina iz Kanade.

Proti koncu leta 1972 sta Pepi in Alma priprotovala v Avstralijo. Pepi je v svoji delavnici, ki si jo je zgradil, ustvaril veliko lepih stvari.

(Veliko njegovih izdelkov je bilo na slovenskih razstavah širom Melbourne.) Stiri leta pozneje mu je umrla žena Alma. Še naprej je ostal z družino hčerke Liliane. Pepi je iskal družbo in se včlanil v Italo Australian Club, Alpini Club in tudi na S.D. Planica. Na Planici kjer je našel veliko prijateljev je srečal tudi Rozi, ki je skrbela zanj skoraj 20 let. Pepi in Rozi sta živela veselo skupno življenje z pesmijo in prijatelji vse do bolezni, ki je Pepiju vzela poslednjo moč.

Bil je veselega srca, rad se je pošalil, celo z zdravniki, ko se mu je bližala zadnja ura. Njegov vnuk se spominja pesmi; "En starček je živel", ki jo je Pepi rad pel. Ko je čutil, da se mu bliža ura – je rekel: "Takrat bom odšel, ko bo začelo listje odpadati".

Hčerka Liliana na katero je bil zelo navezan je dejala: "Če bi vsak oče in hčerka imala dober odnos sorodstva, bi bilo veliko veselih ljudi na svetu".

Listje je začelo odpadati in 9. Marca 2001 je v sedeminosemdesetem letu starosti Bog poklical Pepija k sebi. Na isti dan, mesec in v isti starosti mu je umrla njegova mama.

Preden je Pepi šel v bolnico sva ga z ženo obiskala na domu. Zaupal mi je svojo željo, da bi o njegovem življenju kaj napisal v društvene Novice. Povedal sem to njegovi hčerki Liliani in na dan Pepijevega pogreba mi je njegov vnuk izročil te podatke, iz katerih sem napisal slovenski povzetek. Pepi si je želel, da bi o njegovem življenju bilo zapisano s slovensko besedo – in to prav na Planici, ki jo je nosil v srcu kot svoj drugi dom.

Pepiju hvala za vse lepe skupne trenutke in naj mu bo lahka avstralska zemlja, kjer počiva z ženo Almo.

Ivan Lapuh

NEZNANA NOC

Ne vemo, kdaj sonce
v slovo bo zašlo,
kdaj prišla dolga,
res dolga bo noč.

Vsi vemo le eno:
da prišla bo
in vzela poslednjo
nam moč.

Planica's "Oldest Father"

Giuseppe Bonini, who passed away on 9 March 2001 will always be remembered as Planica's "eldest" father - an award he carried for many a Father's Day!

"Pepi" as he was better known, by his friends and family, was a jovial gentleman who loved to frequent Planica, with his friends and partner Rozi.

Age was never a barrier and he was always willing to give a hand.

The Committee and members of Planica send their sincerest sympathy to his partner Rozi and family.

PISMO OČETU

Že precej časa ni bilo slišati tistega br-br-br od fužine dol iz kovačnice, kjer si žgal oglje, da bi zagrel železo in potem tisti bing- bing-bing, kadar si ga na nakovalu tolkel z velikim kladivom dokler je bilo rdeče. Ko se je pohladilo si ga s tistimi dolgimi kleščami potopil v škatlo mrzle vode, da je zacvrkalo. "Tole je za temperirati", si mi povedal že kadar sem bila mala in sem ti včasih pomagala goniti fužino.

Ne veš kolikokrat v življenju sem se spomnila na te tvoje besede. Tvoja ljubezen za železo in kar si mogel iz njega izdelati, te ni zapustila do zadnjega. Zapustil si nam brezštevilo železnih spominov in tvoji pravnuki bodo vsi vedeli kak dober kovač je bil nonno Pepi.

Moj dragi tata, pot je bila dolga, s trnjem in cvetjem posuta. Veliko sva skupaj prehodila in, če me včasih ni bilo zraven, si mi pa ob vrnitvi vse povedal.

Prišel je čas za počitek. Moje objokane oči te ne vidijo več a moja ušesa še slišijo: "Tole je za temperirati".

Adijo tata, pozdravi mamo in Michaela.

Tvoja Liliana

NOVA KNJIGA

Vsak človek ima svoj "arhiv" spominov, ki ga spremljajo skozi vse življenje, pa naj si bodo veseli ali tožni. Tako sem tudi sam prisluhnil spominom in jih zapisoval. Vzelo mi je kar vrsto let, da sem te svoje spomine izlil v knjigo **POTOK TREH IZVIROV**.

Knjiga vsebuje: črtice, pesmi, aforizme-reke in nekaj ilustracij. Knjigo je finančno podprlo Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije, tiskana v Ljubljani. V nedeljo 18. marca je bila predstavljena v dvorani verskega in kulturnega središča Kew.

Knjiga se lahko dobi na vseh društvih in v Baragovi knjižnici Kew. Na Planici se knjiga dobi pri kulturni referentki Luciji Srnec ali osebno pri meni. Cena knjigi je 15.00 dolarjev.

Odboru Planice se zahvalujem, da se knjiga prodaja na društvu, kot tudi Luciji za pomoč pri tem.

Vsem članom in prijateljem pa želim vesele Velikonočne praznike.

Ivan Lapuh

Bergočovi trojčki so že praznovali dve leti. Lahko si zamislite delo in skrbi mamice in očka, pa none in nonota in se vseh ostalih, ki so jim priskočili na pomoč v samem začetku. Tako srčkana slika kajne? Samo pogledjte kako so pridni, sedijo kot angelčki, gotovo mamica niti ne ve, da so okoli nje? Samo tako naprej! Cestitamo družuni Bergoč. Za drugo številko "Novic" bomo prosili še za sliko od **Mamilovičevih trojčkov**, lepo bi bilo, da vidimo tudi njih, saj se bodo radi videli čez leta kako so rasli se igrali in ubogali, njihove starše.

Jackson, Callum in Simone

Drugi rojstni dan

P. & S. ROB BRICKLAYING

*Za vsa zidarska dela lahko
poklicete Pepija ali Stanko*

na 9795 4108
89 Grantham Tce.
Mulgrave, 3170

Joe Rozman Frank Rozman F. & J. ENGINEERING PTY. LTD.

*Mould Makers
Steel Fabricators*

20 Bando Road, Springvale, 3171
Phone: 9548 1808
Facsimile: 9548 4797

Ph: 9543 5663 Z. ABRAM

Delcom Engineering & Tooling

Factory 9/26-30 Howleys Road
Notting Hill, 3168

Greg Lagondar
Expanded Polystyrene Moulders

FRONTIER INDUSTRIES PTY. LTD.

1-11 McNaughton Road
Clayton, 3168
Ph: 9562 6100 Fax: 9562 6429
A.H.: 9700 5001

V.F.L

FED HYUNDAI

PANELCARE P/L
ACN 007 152 203

COLONIAL MUTUAL

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175
Ph: 9793 1477 Fax: 9793 1450

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 9560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

